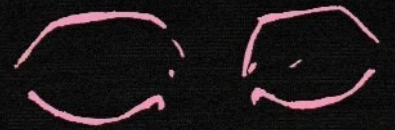

2 v. oči. 55

Matka básníkova s rok starým Jiřím.

pozdě k ránu

WRAHOVICE 2

Dobrá teddy. Případ Medvídek.

Milý i protivní občané!!!
Nerad, ale jsem nucen vás požádat o pomoc, vystaven ze všech stran problémům (taky nerad, z jižní a severoseverovýchodní je to nejhorší!) Fotograf mi namísto, aby dorazil na místo činu, nedorazil vůbec, zaposlouchal se mi do nějakých veršů už ráno a od té doby bulí, citlíka.. ale k věci... Byl jsem nucen svou zodpovědností udělat.. zhotovit! sám! skicu corpus delicti! (děkuju pani Wavříčkové za pomoc s levou nožičkou a ještě jednou se omlouvám, že jsem jí počmáral omylem funglnovou blůzku a poněkud postarší obličej)... TEDDY - kdo poznává svého Med-

vídka (torso je někdy víc než celek), či o něm ví něco bližšího...už ho někde viděl, hrál s ním karty, seděl na Růžku, byl s ním v kině, či..ehm...spal s ním v posteli, nechť mi zavolá někam (nemám u sebe telefon), či lépe se dostaví na stanici, potřebujeme provést vakcinaci, totiž identifikaci... u plyšového, sakra, totiž zavražděného, byla nalezena jednosměrná letenka na Venuši, pytlíček divného cukru (nesladí) a slušnej vobnos finanční v krabici vod bot č.....no, to je jedno, prostě a jednoduše se koukejte vozvat. čekám na Růžku. Hanačka. Detektiv.

Divák ze třetí řady.....

Kdo by to tušil... Tak poctivě převlečen nej za doklad z bankomatu (dost smutné transakce), schovanej, pečlivě ulitej v Prostějově a oni na mě kápnou. Tu Colu z toho kostýmu už nedostanu! Navíc se na mě od té doby lepší kdeco. začalo to pěknou smůlou. Z mý oblíbený třetí řadýmě po slušný roční hybernaci vytáhlo nějaký mladý pometlo, asi nová uklízečka. stejně si ale myslím, že tu schovku jsem vyhrál. Považte, vydržet neobjeven od roku 2007! Přiznávám, že to nebylo nic pohodlného

a dost se to vymykalo mejm zvyklostem představení spíš sledovat. Jenže pohodlně sledovat a nebyt viděn se mi jevílo jako neslučitelné. Pár věcí jsem tak prošvihl, ale to ostatně každě... Prodnes odložím kostým nedostatečných finančních prostř edků na účtu (pravý okraj pracovního stolu) a obleču se do barev inspirovan letošním pestrým programem Wolkrova Prostějova. Pětapadesát let! Tak to ať jsem rádně vidět, zvlášť není-li potřeba se schovávat. Každá hra jednou končí. Přehlídka začíná!

КОСТЮМ СОЛБИСТКИ - КНЯЖИНА-

Zpráva všem...

...kteří trefili do Prostějova, i těm, kteří ještě bloudí, ale jistě dorazí... Pobaveni informacemi, vybaveni nějakým tím humorem - je tu druhé číslo redakce zpravodaje W.OČI.55 Nejprve, pro dorazivší s postizenými peněženkami za cestovné výdaje. Kdo hledá Duhu, najde. Nějakou tu záplatu dostane. Ordinační hodiny a jména finančních látačů najdete na 2. straně tohoto listu. V prvním čísle byste ho našli hned vedle Wolkrova hrobu. Jen se, prosíme, nenechte zmást. Nechoďte nám na ten hrob plakat. Ještě nikdo si tam nevyžmudral ani korunu (zkoušeli jsme to mockrát, se neustrnul). Navíc kameni to neskonale škodí!!! Staly se i případy, kdy byl výše jmenovaný hrob v takovém obležení, že nebyl vidět. Návštěvníci Prostějova, fotografové zejména, nás pak zaplavovali svými nářky a stížnostmi. Kdyby snad k takové situaci mělo dojít i letos, přinášíme fotografii liduprostou (pro jistotu) hned v prvním čísle. Jsme rádi, že tu jste! Zachovávejte s námi tiseň! Uživte festival!

Cigáro mi namoklo tak,
že když si potáhnu,
natáhnu do huby jenom vodu
z filtru.
Moje rohliky v igelitce
jsou totálně rozmáčený.
Chčije.
Mám strašně ráda,
když se oheň odráží v očích herců.
Těch krásných herců.
Ale prostě chčije.
Jestli nebude koncert ani zejtra,
tak na to seru.
Z wočí mi tečou zlý, ZLÝ, černý slzy.
Řeky se vylejvaj z břehů.
Silnice budou zaplaveny.
Železnice budou zaplaveny.
Letiště budou zaplavena.
Domů už se nevrátím.
Zavolej svejmatkám,
svejmláskám,
svému barmanovi.
Rozluč se, dokud máš sílu.
Voda stoupá
K-o-n-č-i-m...

Radek Malý: Dvaadvacet

Až zítra ráno vstanu
budě mi dvaadvacet
a nebudu mít v plánu
nic než zvracet

A budu zvracet dlouho
bych nezůstal si dlužný
Má nauzeo, můj slouho
Služ mi! Služ mi!

A vyzvracím to špatné
co ve mne kazilo se
To dobré zuby zatne
a taky
zmizí v kose

DNES, středa 13. června

8.00 – 8.30

Přednáškový sál ND

Hledání hlasu

Ztratili jste hlas? Naleznete jej na hlasové rozcvičce v přednáškovém sále spolkové části Národního domu. Určeno sólovým recitátorům 1. kategorie a všem dalším zájemcům.

8.35 – 8.55

jeviště MD

Prezence recitátorů sólistů 1. kategorie

9.00 – 12.20

jeviště MD

PŘEHLÍDKA RECITÁTORŮ
SÓLISTŮ 1. KATEGORIE

13.30 – 16.30

Semináře Wolkrova Prostějova

13.30 – 16.30

Přednáškový sál ND

Rozborový seminář 1. kategorie

17.00

jeviště MD

KURÁTORKY, Praha

Drahý Theo (přednáška s ukázkami)
Woody Allen/M. Žantovský

18.15

DUHA

POETICKÝ SOUBOR

DIVADLA VYDÝCHÁNO ZUŠ LIBEREC

Případ Charms
Daniel Charms/V. Daněk, M. Hnilo

19.05

DUHA

DS POD MASKOU

LDO ZUŠ FRANTIŠKA DRDLY

ŽDÁR NAD SÁZAVOU
Žal Juliin – DS Pod maskou

20.00 – 21.30

DUHA

Hodnocení poroty divadel poezie

U KOTĚRY NA ZAHRÁDCE Zahrádka Národního domu

22.00 hodin – HAMLETI

herecké vokálně-instrumentální kvarteto, díky kterému se středa Wolkrova Prostějova stane nezapomenutelným dnem. Nevěříte?

... TAK DOBRĚ, BÁSNÍKU...
JEŠTĚ JEDNOU NA TOHO WOLKRA
ALE PAKUŽ VÁŽNĚ MUSIM DOMŮ...

ČTVRTEK 14. června

8.00 – 8.30

Přednáškový sál ND

Hledání hlasu

Ztratili jste hlas? Naleznete jej na hlasové rozcvičce v přednáškovém sále spolkové části Národního domu. Určeno sólovým recitátorům 2. kategorie a všem dalším zájemcům.

8.35 – 8.55

jeviště MD

Prezence recitátorů sólistů 2. kategorie

9.00 – 11.25

jeviště MD

PŘEHLÍDKA RECITÁTORŮ
SÓLISTŮ 2. KATEGORIE

(1. + 2. + 3. skupina)

12.30 – 15.30

Přednáškový sál ND

Semináře Wolkrova Prostějova

Rozborový seminář 2. kategorie

(1. + 2. + 3. skupina)

16.00

POINT

TRIARIUS, Česká Třebová

Orangutan v továrně
Lubor Kasal, Tom Kikwood

18.00

DUHA

BOMBIČKY NA DVOREČKU, Prostějov

Carpe diem – autorské představení

19.00 – 20.00

DUHA

Hodnocení poroty divadel poezie

U KOTĚRY NA ZAHRÁDCE Zahrádka Národního domu

21.00 hodin

ZÁPAS V IMPROVIZACI

divadelní improvizace se sportovními pravidly, ukají se týmy imprology OSTR. UŽ. I. NY vs. VALOUNY.

Dva týmy hráčů, nekompromisní rozhodčí, hokejová pravidla, to vše na vaše témata, vy rozhodnete, který tým vyhrává.

TVÁŘ ZA SKLEM

Nakukujeme do seminářů

Minirozhovor s Klárou Jírovskou, recitátorkou a seminaristkou semináře *Od dojmů k pojmům*

Cílem semináře, který vedou Renata Vordová a Radim Šíp, je poznat a pochopit, jakým způsobem se hodnotí umělecký přednes a divadlo poezie. Klára Jírovská bude, doufejme, naší pravidelnou přispěvatelkou.

Proč ses přihlásila na seminář *Od dojmů k pojmům*?

Hlavně proto, abych byla schopna reflektovat a vyjádřit svoje dojmy ze shlédnutých představení. A navíc je seminář výhodný v tom, že zjistím, podle jakých aspektů porotci dila hodnotí, a to by mohla být moje výhoda proti protivníkům v boji.

Jaký byl první den tvého semináře?

Byl poklidný, seznámili jsme se s náplní semináře, rozdělili jsme se na dvě skupiny. První skupina k Renatě Vordové a druhá k Radimu Šípovi. U Radima jsme hovořili o základech interpretace básně a s Renatou jsme řešili dramatický oblouk a výstavbu divadla poezie.

Ty budeš reflektovat obojí? Divadlo i recitaci?

Já se přikláním spíše k divadlu. Ale ráda bych se šla podívat na rozbor svého výstupu, pokud k tomu dojde.

Jsi tedy i recitátorka. Jaký text recituješ?

Michail Bulgakov: ÚVĚ A ÚnVĚ.

Proč jsi zvolila Bulgakova?

U Bulgakova mě baví ta jeho nadčasovost. To, co se odehrávalo v jeho době se odehrává i dnes.

Přihlásila ses na seminář, který se týká interpretace a kritické reflexe. Máš nějakého oblíbeného kritika? „Reflektora“?

Ano. Matěje Samce. Jsem jeho fanoušek. Neznám jeho dramaturgickou práci, ale poslal mě na národní přehlídku, takže je dobrou porotce!

Redakční DEMENTI DEMENTI 2

MÍSTOPŘEDSEZVĚ PROKLASUJI ŽE DRUHÝM ROKEM,
ŽE JSOU NEBYL, NEJSOU A NEJEDN VČERA, DNES
A ZÍTRA HISTORIKEM SE ZAMĚŘENÍM NA STĚNALU
A KULTURNÍ DĚJINY 19. A 20. STOLETÍ.
V MINULÝCH, SOUČASNÝCH I PUDOUCÍCH OČISLECH
ZPRAVODAJE JSOU OKROTEM VZPOMÍNAT SE
Z LGČEKOS.

DIRKA POKORN

ČIM TĚDY JIŘÍ DOOPRAVDY A UKKLY
JE Z ODPOVÍDÁM: JE ANTHROPOLOGEM
ŽEMKÝCHDYČÍ (DRÍUB I TĚL)
ŠTOČRA DIVADLNÍ + KAMARÁD PORCE
FRANITĚL ŽDORNÍK

Neřid'te se, prosíme,
jízdním řádem
uveřejněným
v prvním čísle
w.očí.55!

Není pravdivý!

Platí názvy zastávek
i linky, časy příjezdů
a odjezdů se ale
odlišují od skutečnosti.

Platí jízdní řády
vylepené na
zastávkách.

Do Vrahovic odjíždějí
autobusy ze zastávky
Vápenice.

Děkujeme
rozezleným čtenářům
za laskavé, leč
rezolutní upozornění.

recitátoři – 1. kategorie:

popinky: Allen, Fulghum 2x Nepil, Charms Vyskočil, Morgenstern, Budžes, Aškenazy, Šimek a Grossmann

hárdkóry: Corso, Sperling, Brežná, Hynek, Twain, Řád, Bible svatá, O vodnickém hedvábí

ambient: Brikcius?, Veteranyi?, Minjon?, Apollinaire!, Tichý...

klasika: Čap.ek, Mroz.ek, Šrám.ek, Fitzgerald, Škvorecký, Holub

top!: Jiří W.

Kurátorky, Praha

Vydýcháno ZUŠ Liberec

Drahý Theo

– přednáška s ukázkami

Autorská fantazie na motivy Woodyho Allena. Víte, že předměty, kterých sedotýkali francouzští impresionisté, v sobě ukrývají celé jejich dílo? Nechte se okouzlit kunsthistorickou přednáškou, dotkněte se třeba slaměného klobouku Vincenta van Gogha a představujte si spolu s námi, co by se stalo, kdyby...

*Drahý Theo!
 Emblem týden jsem dělal nějaké rentgenové snímky, které mi připadaly dobré. Viděl je Degas a nelíbily se mu! Říkal, že kompozice je špatná. Všechny kazy jsou pryč, nakupené u levém dolním rohu. Vyvěšoval jsem mu, že ústa paní Slotkinové tak opravdu vypadají, ale on si nedal říct. Prohlásil, že rámy jsou odporné, že mahagon je na to pryč, moc masivní. Když odešel, roztehal jsem ty snímky na kusy! Jako by to nestačilo, pokoušel jsem se o kámenový kanálek u paní Wilmy Lardisové, ale uprostřed práce na mě přišla deprese. Najednou jsem si uvědomil, že kámenové kanálky prostě dělat nechci! Zrudnul jsem a začala se mi točit hlava. Vyběhl jsem z ordinace ven na vseduch, kde se aspoň dala dýchat! Nevím, co se dělo prvních pár dní, ale probudil jsem se na pobřeží. Když jsem se usátit, seděla paní Lardisová pořád ještě u křesla. Dokončil jsem tu práci z pocitu povinnosti, ale nedokázal jsem se přinutit ji podepsat.
 Vincent*

O souboru:

Jana Machalíková, Hana Malaníková a Monika Sybolová se spolu už léta setkávají v Národní galerii při vedení dramaticko-výtvarných programů na jevišti v improvizčních představeních. Není se co divit, že jednoho dne se rozhodly podívat impresionistům na zoubek.

Případ Charms

Scénická absurdita ze života a díla ruského spisovatele Daniila Charmse. Absurdní a surreálné postavičky jeho textů se prolínají s realitami života v sovětském Rusku a válečný Leningrad tak málo připomíná Montmartre. Je lepší zadržovat dech, když už je atmosféra nedýchatelná? Nebo navštívit doktora? Pointa požívá sebe samu, a z oken stále vypadává příliš mnoho babiček...

O souboru:

Poetický soubor divadla vydýcháno ZUŠ Liberec pracuje v tomto složení od září 2011. V předchozích ročnících Wolkrova Prostějova účinkovali s inscenacemi Kůň na ostrově a Kabaret Spiegel.

prohovořit s případem (aspoň 2 em vlevo)

DS POD MASKOU

Žal Juliin – Play Julie

Z kraje:

Dvě studentky hrají známý příběh tak, jak je osobně oslovuje ... Tvar lze pokládat za scénickou podobu čtenářského deníku dvou studentek, které v dívčích, renesančních kostýmech si plní svá přání. ... Je otázkou, zda mladé publikum bez znalosti hry „přečte“ detaily příběhu.

J. Morávek

vygooglováno

Jsmo divadelní soubor, který vznikl v roce 2003 jako soubor literárně-dramatického oboru při Základní umělecké škole Františka Drdly ve Žďáru nad Sázavou. Od té doby se soubor postupně měnil, rozrůstal, až se nakonec rozdělil na dva soubory - mladší a starší.

Za těch několik let, co již soubor existuje, jsme prezentovali mnoho zajímavých inscenací, zrealizovali několik pozoruhodných projektů a účinkovali všude možné - na festivalech, přehlídkách, rozličných akcích a při rozmanitých příležitostech a také v zahraničí (Bulharsko, Německo, Recko, Finsko).

13. června 1888 se v Lisabonu poprvé nadechl portugalský spisovatel a básník mnoha tváří

Fernando Pessoa.

„Moudrý je ten, kdo vede jednotvárnou existenci, protože každá drobná příhoda má pak výsadu zázraku. Pro lovce lvů už třetí lev není žádným dobrodružstvím.“

„A takový jsem, povrchní a citlivý, schopný vznětů prudkých i hlubokých, špatných i dobrých, ušlechtilých i nízkých, avšak naprosto neschopný citu, který by trval, emoce, která by neustávala a vešla do samé podstaty duše. Všechno ve mně tíhne k tomu, abych byl okamžitě něčím jiným; je to netrpělivost duše se sebou samou asi jako s dotěrným děckem; je to stále rostoucí a stále stejný neklid. Všecko mě zajímá a nic mě nepoutá. Všeho si všímám ustavičně zasněný; postřehnu sebemenší hnutí tváře člověka, s nímž mluvím; zachytám nejjemnější intonaci jeho výroků; když ho však

slyším, tak ho neposlouchám, myslím na něco jiného a vůbec nejím z celé rozmluvy mám ponětí o tom, co se v ní řeklo, ať už z mé nebo jeho strany. Takže často někomu opakuji to, co už jsem mu opakoval, znovu se ho ptám na něco, na co už mi odpověděl; avšak několika fotografickými slovy mohu popsat jeho obličejové svalstvo, když říkal to, na co si nevzpomínám, anebo sklon očí, s nímž naslouchal historce, o které vůbec nevím, že bych ji byl kdy vyprávěl. Jsem dva a oba od sebe vzdálení – siamská dvojčata, která nejsou srostlá.“

(Kniha neklidu - druhá)

bez výdechu v nádech

DNES je úterý 29. března 1955 (sv. Cyrila). Slunce vychází v 5.46 a zapadá v 18.25 hod. Slunce ve znamení Berana. Měsíc vychází v 8.36 a zapadá v 0.15 h. Výročí: 1900 naroz. Jiří Wolker, český básník. POČASÍ DNES: Po nočním vyjasnění bude polojasno,

13. června 1940 se v Příbrami poprvé nadechl český básník a jediný výrazný představitel beatníků v Československu **Václav Hrabě.**

Voda načichlá nikotinem
duše načichlé Ginsbergem
ale hlavy a myšlenky pronikavě
zavánějí gulmou
Předevčírem, kdy jsem naposledy spal
viděl jsem Panenku Marii krásnou
v modrej a zlatej záři neonů bethlémskejšch
stopovat kadilak s diplomatickou značkou
A v mokrym písku koledovat džez
svejšch dvanáct taktů k počtě toho hochu
kterej už jednou musí přece přijít
si zadžemovat do tohodle světa
a kterej prej (!) pak všechny naše sraby
tu džentlemansky vodehraje za nás

(Blues pro bláznivou holku, 1990)

13. června 1865 se v Dublinu poprvé nadechl irský básník, dramatik a esejista **William Butler Yeats.**

Milenec truchlí pro ztracenou lásku

Doufal jsem, že zvrátí čas
starou bolest v lásku k jiné.
Krásné čelo, ruce, vlas
měla moje přítelkyně.
Do srdce když pohlédla mi,
hleděla tam na obraz
tvůj — a prchla se slzami.

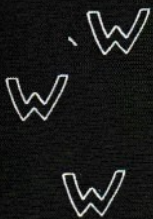
Starci se obdivují ve vodě

Slyšel jsem vetché starce hovořit:
„Vše uplyne a mine.
Nemůže nikdo věčně žít.“
Ruce jak drápy a jejich kolena
jak stará trniska zkroucená
nizoučko při hladině.
Slyšel jsem vetché starce hovořit:
„Nemůže žádná krása věčně žít,
uplyne po hladině.“

nádech

bez výdechu

Jan Roubal

Jan Roubal, divadelní teoretik, historik a pedagog, se narodil 25. 10. 1947 v Broumově. Studoval stavební průmyslovou školu v Náchodě, roku 1967 nastoupil na filosofickou fakultu v Olomouci na obor český jazyk – dějepis, kde později vystudoval polonistiku. V sedmdesátých letech byl členem Souboru studentů FF, který inscenoval mj. verše Máchovy, Bezručovy, Grušovovy, Werniščovovy. Po návratu z Vojny dostal nabídku místa v literárně-dramatickém oboru Lidové školy umění v Prostějově. Z tohoto podhoubí vzniklo roku 1974 Hanácké divadlo (HaDivadlo). Se studenty založil Divadlo na dlani. Roku 1979 měla premiéru jejich inscenace Ortel(n). Hra se slovy a zlým koncem. Vyhrála tři ceny na Wolkerově Prostějově. Jako vysokoškolský pedagog působil a působí na JAMU a Palackého univerzitě v Olomouci. Zabývá se především výzkumem alternativního divadla. Žije v Prostějově.

Co je divadlo poezie

Každý, kdo někdy viděl nějaké představení, které se hlásilo k představě divadla poezie, jistě zjistil, že se v něm jeho aktéři pokoušeli o jistý ideál soubytí, symbiózy, vzájemného pronikání nebo dokonce splyívání imaginace poezie a magie divadla. A jistě si mohl uvědomit obtížnost i ambivalentnost takového snažení – a to jak v divadelní praxi, tak i v teorii. O jaký fenomén – nebo fantóm – se vlastně jedná? Teoreticky se lze ptát skoro nenasytně: nejde snad o dva evidentně různé umělecké jazyky a média? A je tedy vůbec možné uvažovat o jejich syntéze? Nemusí se navzájem spíše rušit než podporovat? Nejde o protimluv? Pokud se tedy hovoří o divadle poezie, co se tím vlastně míní a odkud se tento paradoxní pojem-nepojem, programové heslo či vize vlastně bere? Jde skutečně o svěbytný, specifický druh a poetiku divadla., nebo o pouhé pokusy o divadelně rámcovanou nebo dílčím způsobem teatralizovanou recitaci? O mezní případ recitované literatury, resp. Slovesnosti, nebo pouze o okrajový fenomén divadla? O divadlo poezie jako o primárně dramaturgicky chápané „divadlo poezie“, nebo o „poetické divadlo“ jako o ideál a heslo „divadla-poezie“ a inscenace jako „divadelní básně“? O jeden ze specificky českých projevů netradičního divadla, nebo o projev obecnějších tendencí snah o nedramatické, nebo dokonce „postdramatické“ divadlo? Jde tedy skutečně o paradoxní snahu o nemožné? O pokusy proměnit výsostně literární a poetické, nedramatické texty v divadlo, změnit je v hlas, pohyb a obraz, a přitom je nezapřít v jejich literární básnivosti?

(Roubal, Hůrková: *K poetice divadla poezie*)

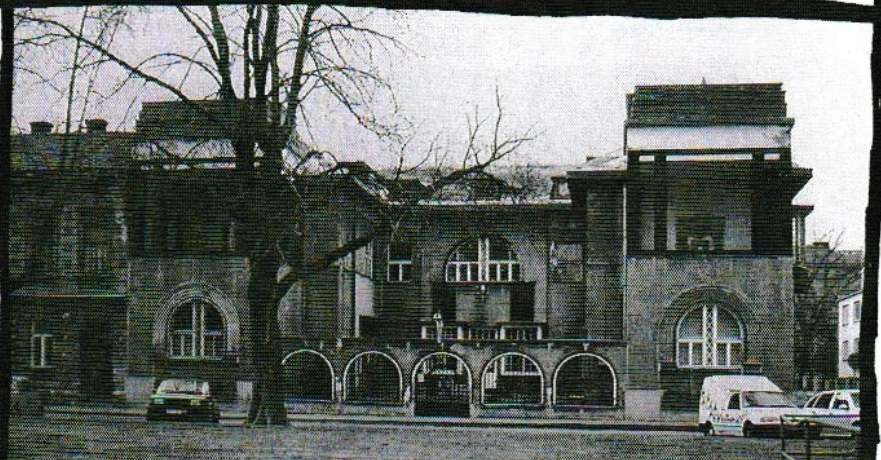

Vily bratří Kováříků

Vila Františka Kováříka stojí nedaleko Národního domu. Postavil ji architekt Emil Králík roku 1910. Průčelí domu je obloženo ušlechtilým mramorem připevněným kovovými nýty. Interiér je kombinací atriového antického domu a anglické halové dispozice. Za totality sloužila vila jako mateřská školka.

Vila Josefa Kováříka je též dílem Emila Králíka z roku 1911. Vítá nás čestný dvůr, uprostřed kterého stávala bronzová socha s věncem, ta prý představovala Kováříkovu neteč, která se utopila na Plumlovské přehradě. Socha byla v 90 letech ukradena. V obytné hale nalezneme intarzované obklady, zabudované čalouněné sedačky, vitráže, malované stěny, kazetový strop a další krásy. V 80. letech sloužila vila jako sídlo OV SSM.

Bratři Kováříkové se spojili s Františkem Wichterle (dědečkem profesora Otto Wichterle) a založili firmu Wikov, která vyráběla zemědělské stroje.

W

U RENTGENU

HOP HOP ve startovním a náročném skoku

Skok do pětapadesátky obstaral HOH HOP až z Ostrova. Odrazil se z knihy Z. Bezděkové Říkali mi Leni a že to byl odraz náročný! Na téhle předloze si vymkli kotníčky leccají skokani i zvučných, až reprezentačních jmen. Soubor se ještě před rozběhem moudře rozhodl, že odrazové prkno ryze a jen činoherní by bylo jistým přešlapem a let skoku by byl nezvládnut skrze nedokonalá a mladistvá křídýlka a odpískán hned v zárodku. Zvolil proto komplex prostředků pohybových, hudebních (s nesmělými ambicemi tance), výtvarných, z nichž maska v letu sem tam pomáhala dále, sem tam přiváděla diváka do turbulencí neporozumění. Řekněme rovnou. Skok to je důstojný, promyšlený, a to, že světový rekord platný na WP nepadl, není potřeba vnímat jako nedostatečnost těl či ducha skokanů. Obecně: Maska je znak oblíbený, s potěchou užívaný a často pak jen ornamentem vnějším, bez hlubší významnosti na konkrétní význam. Konkrétněji: Ostrovští užili masku už v úvodní scéně, odemkli svou inscenaci jakousi shrnující zprávou o chudince Leni v cizím, nevstřícném prostředí. Takto

pojmenovaná maska ale v dalších použitích dostává – snad – významy jiné a divákovi tam, kde postavy takto označené naopak Leni pomáhají, nesou stigma prvotního označení a brání v plném chápání nastolené situace. Totéž platí o postavách v maskách a černých pláštích (hledání kufru na půdě). Naopak plně pak sejmutí masky zafunguje (to je ale ošklivé slovo) ve finální scéně setkání Leni s maminkou. Působivé je znakové hraní potrestání Leni či rvačky dvou žen, tady je řešení situace výstostně divadelní (vzpomínka na Saurovu Krvavou svatbu). Otázky v diskusi o inscenaci vyvolaly některé nedostatečně pojmenované či oslabené informace, které poněkud zatemňují zázemí a okolnosti příběhu (doba, „západní“ Německo, dva otcové...). HOP HOP se tedy odrazil náročně, a ač jeho let leckde trpěl nepřesnou aerodynamikou, dopadl jistě a do vzdálenosti, která nadějně předznamenala celou pětapadesátku. Neb nám nejde o rekordy, ale o zážitky z letu (souletu).

František Zborník

Divákovo...

Mně se to líbilo moc. Super. Leni, teda hlavní hrdinka se dokonale na roli hodila. I Raul a matka. Líbila se mi ta metafora a náznak.
Kačka Rusková

Já jsem tu knihu četla, tak mám asi jiný pocit než divák, který teď viděl představení a knihu nezná. Kniha se mi líbila moc. Stejně tak se mi ale v představení líbila symbolika a propojení hudby a pohybu.
Tereza.

Zdeněk Janál

(dramaturg Pardubického divadla)

Mě to oslovilo, bylo tam několik silných momentů, jako je závěr inscenace. Ten funguje velmi dobře, zasáhl mne tím, že končí jevištním obrazem. Zajímavým pokusem jsou pro mne dvě roviny složeny do jednoho celku inscenace – pohybová, výrazová a taneční rovina společně s tou činoherní. Spojení těchto dvou principů ve mně vyvolávalo intenzivní pocity. Je škoda, že na výrazový princip nebyl kladen větší důraz a že spolu obě roviny tolik nekomunikovaly. To propojení bylo nejvýraznější v postavě Leni. Text neznám, líbí se mi způsob vyprávění očima malé holky, ovšem problém může nastat ve zjednodušování předlohy, která není původním dramatickým textem. Je vhodné pro tento text hledat jiné divadelní prostředky, než čistě činoherní. Možná by potřeboval ještě výraznější stylizaci.

Michal

(seminarista na WP)

Čekal jsem trochu něco jiného, téma pro mne bylo podané lehce prvoplánově, nic mě na inscenaci nepřekvapilo. Co se týče masek, tak se mi líbily jako nápad, ale jen když se objevily poprvé, pak už mi tak zajímavé nepřipadaly. Text byl v pohodě, jeho téma je rozhodně zajímavé, akorát jsem nečekal, že to tvůrci podají tak jednostranně, jakože Němci z toho vycházejí jako záporné postavy, přišlo mi, že postavy mezi sebou neměly hlubší vztahy.

PO PRVNÍM DIVADLE PRVNÍ DISKUZE

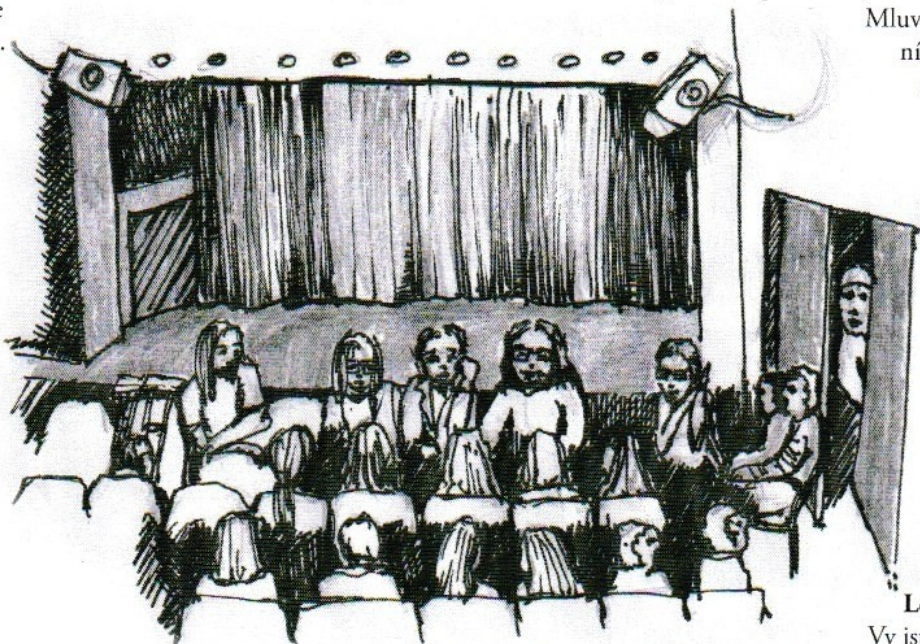
František Zborník: Právě vedeme 2:1 nad Řeckem! ♦ Hnacím motorem příběhu je nesoulad vzpomínky a reality. ♦ Je to velmi důstojné zpracování nelehké předlohy. ♦ Kdybyste zvolili směr čisté činohry, byli byste odsouzeni k neúspěchu. ♦ Velmi dobrá byla složka pohybová a volba hudby (Iva Bittová). ♦ Hlavní postavě jsme dokázali uvěřit, předvedla téměř herecký výkon. ♦ Dobrá herecká připravenost, krutost vyjádřena znakem, to je velmi silné, silnější než realismus. ♦ Bittová se stala Beatovou. ♦ Znakové podání rvačky připomíná Saurovu Krvavou neděli. ♦ Ve chvíli, kdy se se znakovým systémem nepracuje přesně, divák je zmaten.

Tomáš Volkmer: Toužil jsem to prožít, ale nepovedlo se mi to. ♦ Musel jsem přemýšlet, a to v divadle dělám nerad. ♦ Kdyby jste nebyli dobří, tak se o tom vůbec nebavíme.

Lenka Chytilová:

Pochopila jsem, že to představení je jistým způsobem výchovné. ♦ O tématu se dozví především tvůrci. To je nejdůležitější - setkání tvůrců s látkou, s příběhem, s tématem. ♦ Jen jsem trnula, že se ty dvě začnou objímat.

Jiří Pokorný: Artistní vs. plytké a formální.

MASKA JAKO PROBLÉM

František Zborník: Masky na začátku nesly zprávu: toto je zá cizota, ale postupně ty masky přijímají i roli vstřícnou a příznivou. To je zavádějící.

Tomáš Volkmer: Masky je nebezpečná, ale úžasná věc. Já jsem chtěl vidět otce Leni během toho, jak křičí „VOŘECHU!“, ale on vypadal jako podivné nebezpečí.

Irena Konývková: Ještě nikdo nepojmenoval masky jako zlo. Jste první. Leni se rozvzpomíná na minulost a nemůže si vzpomenout. Obličej je rozmazaný. ♦ Děti v publiku vnímají masky jako sny a představy. ♦ Samozřejmě, že by se mi líbily opravdové rozmazané obličej.

divačka: úplně zprvu mě upoutala maminka, to jsem nevěděla, že je zlo. Později mi bylo jasné, kdo je zlej a kdo je zamlžený.

NÁZEV?!

Jiří Pokorný: Proč se to jmenuje Tak tohle je naše Leni?! To jsem nerozluštil.

Irena Konývková: Jsme pořád napadáni, že název prozrazuje, o čem to bude. Myslíme tím hlavně otázku: Je to naše Leni? Nebo není?

František Zborník: Dneska musíte ze zákona do deseti let svému adoptovanému dítěti oznámit, že není vaše - dneska by to měla Leni vyřešené.

PŘEDLOHA VS. ADAPTACE

Irena Konývková: V knize je silná babička a to mi přišlo, že není uhratelné.

Lenka Chytilová: Několik generací mělo tuto knihu jako povinnou četbu, což byl trochu problém. Je z toho cítit ideologie.

Mluví se tam o Západním Německu, ale žádné Západní Německo za Hitlera neexistovalo.

Herečka:

Tématem bylo český příběh z 20. - 70. let, vybírali jsme z širokého materiálu, nakonec jsme si zvolili Leni. Znali jsme knihu už dřív a odhlasovaly jsme si ji.

Lenka Chytilová:

Vy jste se vůbec neza-
bývali průběhem času. Konec války vyčteme jen ze seřádných informací.

Renata Vordová: Pro mě to bylo jasně až po válce. Říkají tam: Obě dvě války nám sebraly všechno.

Daniel Razím: Když jsem četl knihu, líbilo se mi, že Leni vzpomíná na oba otce, a vzpomínky ji znepokojují, v této inscenaci to bylo hlavně přes knírek.

Diváčka: Proč se tak báli, že o ni přijdou, když ji nenáviděli?

Irena Konývková: Oni se báli.

Lenka Chytilová: Ty rodiny byly echt nacistické, takže jim hrozilo nebezpečí.

VÝSLEDEK?

Zdeňka Sajfertová: (septem) Prostě to nefunguje...

František Zborník: Není to nic, čím bysme se utrápili k smrti. Zachovejte nám všem přízeň!!!!!!

Redakce w.oči.55 tímto vyzývá všechny grafomany a všechny diagnostikované i nediagnostikované postižené podobnými literárními úchytkami, aby ulevili svému trápení a využili naší mimořádné nabídky svoje stigma proměnit v drobný prospěch. Vypište se ze svých trápení, postěžuj-

te si, nebo - ti otrlejší - chvalte! Pište v próze či ve verších, ale především pište v redakci w.oči.55, anšto u nás je to honorováno!!! Redakce nabízí tradiční odměnu v podobě kapalné, takže ten, koho stihne skutečně vážný záchvat, od nás ani nemusí odejít po vlastních. Upravte se v redakci!!!

PIŠTE!!!

Bibky z Prahe

- 13.50..... setkání na Hlavním nádraží Praha, koupě lístku, cigaretka „Já ve vlaku hodně spim, hodně čtu a hodně jim. Co ty?“
- 14.17..... odjezd ze čtvrtého nástupiště, směr Žilina
- 14.18 – 16.42.. bagetky, slunečnicová semínka, presíčko a kapučíno v jídelním voze, četba současné anglosaské dramatiky, hovory o lásce, sexu a malých dětech „Kolik si myslíš, že je tomu stewardovi?“ „Asi tak devatenáct. A nebo možná třicet pět.“
- 16.42..... Olomouc hlavní nádraží, cigaretka „Tady na mě vždycky čekával můj Ex!“
- 17.00..... nastoupení do vlaku směrem do depa „Jéééé, hélé, tady je úplně prázdněj vagón!“
- 17.01..... vystoupení z vlaku po upozornění Domorodce
- 17.07..... odjezd směr Krnov „Jéééé, v Krnově mám babičku!“
- 17.07 – 17.30.. obdivování ubíhající divoké krajiny za oknem vlaku, chlubení se vlastivědnými znalostmi, hovory o lásce, sexu a malých dětech „Hlubočky? To si pamatuju! To jsme v Prostějově asi tak za deset minut.“
- 17.30..... kontrola jízdenek, zjištění polohy vlaku a jeho směru, Domorodec se tetelí „Děvčata, kam přesně že to jedete?“ „Do Prostějova přece!“
- 17.30 - 17.52.... panika
- 17.52..... výstup Domašov nad Bystřicí „Jéééé, to jsme v Německu?“ „Néééé, v Karpatech!“
- 17.55..... dobývání se do pokladny železniční stanice
- 18.03..... telefonáty mladých mužů z Prahy, pozvání na večeři „Jéééé, mě volá Martin!“ „Jéééé, mě volá Michal!“
- 18.15..... ztraceny mezi zříceninami budov obce Domašov, cigaretka „Vyfoř mě u toho německýho baráku!“
- 18.32..... nástup rychlík směr Olomouc hlavní nádraží
- 18.40..... kontrola jízdenek „Ano, sedíme ve správnym vlaku!!!“ „Háj Fájf!“
- 18.41 – 19.05.. rozhovor o otci, čůrání
- 19.05..... výstup na nástupišti v Olomouci, hysterie „Co? Kde? Odkud to jede? Z nástupiště jedna! Ale tohle je jedna a půl! Máme půl minuty! ÁÁÁÁÁ!“
- 19.07..... odjezd směr neznámo kam
- 19.15..... kontrola jízdenek „Ano, sedíme ve správnym vlaku!!!“ „Dabl Háj Fájf!“
- 19.23..... výstup Prostějov hlavní nádraží „Jéééé!“
- 19.45..... penzion U Paroháče „Tak já vám ukážu váš pokojíček, děvčátka. A přijede k nám víc takových kočiček?“
- 23.34..... Dvanáct opic, osm pív a šest panáků Bacardi

pokojík v hotelu

Jiří Orten:
Kocovina

Hej, nářku, smím-li ti tak říkat,
nechceš si přijít zanaříkat?

Vůně, nechceš si zavonět?
Vdechuji hrozně rád tvůj jed.

Co je tu záclon nevysících!
Bodá mě v srdci, v hlavě, v plících.

To asi, že jsem tolik pil.
To asi, že jsem pochopil.

Nakonec kdekdo na půst věří.
Zarytě myslím na večeři.

Mám hlad! Co na tom! Budu jíst
slzy a strach a nenávisť.

Mám také žízeň. Budu pít
vánici, líják, krupobití,

a potom usnu, zmožen vším,
nad nedopsaným dvojverším.

Ostatně, nářku, nač to říkat.
Nechceš si přijít zanaříkat?

(31.3.1941)

pozdě k ránu

WRAHOVICE 2

Dobrá teddy. Případ Medvídek.

Milý i protivní občané!!!

Nerad, ale jsem nucen vás požádat o pomoc, vystaven ze všech stran problémům (taky nerad, z jižní a severoseverovýchodní je to nejhorší!) Fotograf mi namísto, aby dorazil na místo činu, nedorazil vůbec, zaposlouchal se mi do nějakých veršů už ráno a od té doby bulí, citlíkka.. ale k věci... Byl jsem nucen svou zodpovědností udělat.. zhotovte! sám! skicu corpus delicti! (děkuju pani Wavříčkové za pomoc s levou nožičkou a ještě jednou se omlouvám, že jsem jí počmáral omylem funglnovou blůzku a poněkud postarší obličej)... TEDDY - kdo poznává svého Med-

vídka (torso je někdy víc než celek), či o něm ví něco bližšího...už ho někde viděl, hrál s ním karty, seděl na Růžku, byl s ním v kině, či..ehm...spal s ním v posteli, nechť mi zavolá někam (nemám u sebe telefon), či lépe se dostaví na stanici, potřebujeme provést vakcinaci, totiž identifikaci... u plyšového, sakra, totiž zavražděného, byla nalezena jednosměrná letenka na Venuši, pytlíček divného cukru (nesladí) a slušnej vobnos finanční v krabici vod bot č.....no, to je jedno, prostě a jednoduše se koukejte vozvat. čekám na Růžku. Hanačka. Detektiv.

Divák ze třetí řady.....

Kdo by to tušil... Tak poctivě převlečen nej za doklad z bankomatu (dost smutné transakce), schovanej, pečlivě ulitej v Prostějově a oni na mě kápnou. Tu Colu z toho kostýmu už nedostanu! Navíc se na mě od té doby lepší kdeco. začalo to pěknou smůlou. Z mý oblíbený třetí řadýmě po slušný roční hybernaci vytáhlo nějaký mladý pometlo, asi nová uklízečka. stejně si ale myslím, že tu schovku jsem vyhrál. Považte, vydržet neobjeven od roku 2007! Přiznávám, že to nebylo nic pohodlného

a dost se to vymykalo mejm zvyklostem představení spíš sledovat. Jenže pohodlně sledovat a nebýt viděn se mi jevílo jako neslučitelné. Pár věcí jsem tak prošvihl, ale to ostatně každě... Prodnes odložím kostým nedostatečných finančních prostř edků na účtu (pravý okraj pracovního stolu) a obleču se do barev inspirován letošním pestrým programem Wolkrova Prostějova. Pětapadesát let! Tak to ať jsem řádně vidět, zvlášť není-li potřeba se schovávat. Každá hra jednou končí. Přehlídka začíná!

КОСТЮМ СОЛИСТКИ «Княжна»

Zpráva všem...

...kteří trefili do Prostějova, i těm, kteří ještě bloudí, ale jistě dorazí... Pobavení informacemi, vybavení nějakým tím humorem - je tu druhé číslo redakce zpravodaje W.OČI.55 Nejprve, pro dorazivší s postiženými peněženkami za cestovné výdaje. Kdo hledá Duhu, najde. Nějakou tu záplatu dostane. Ordinační hodiny a jména finančních látačů najdete na 2. straně tohoto listu. V prvním čísle byste ho našli hned vedle Wolkrova hrobu. Jen se, prosíme, nenechte zmást. Nechoďte nám na ten hrob plakat. Ještě nikdo si tam nevyžmudral ani korunu (zkoušeli jsme to mockrát, se neustrnul). Navíc kameni to neskonale škodí!!! Staly se i případy, kdy byl výše jmenovaný hrob v takovém obležení, že nebyl vidět. Návštěvníci Prostějova, fotografové zejména, nás pak zaplavovali svými nářky a stížnostmi. Kdyby snad k takové situaci mělo dojít i letos, přinášíme fotografii liduprostou (pro jistotu) hned v prvním čísle. Jsme rádi, že tu jste! Zachovávejte s námi tiseň! Užijte festival!

Cigáro mi namoklo tak, že když si potáhnu, natáhnu do huby jenom vodu z filtru.

Moje rohliky v igelitce jsou totálně rozmáčený. Chčije.

Mám strašně ráda, když se oheň odráží v očích herců.

Těch krásných herců.

Ale prostě chčije.

Jestli nebude koncert ani zejtra, tak na to seru.

Z wočí mi tečou zlý, ZLÝ, černý slzy.

Řeky se vylejvaj z břehů.

Silnice budou zaplaveny.

Železnice budou zaplaveny.

Letiště budou zaplavena.

Domů už se nevrátím.

Zavolej svejmatkám,

svejm láskám,

svému barmanovi.

Rozluč se, dokud máš sílu.

Voda stoupá

K-o-n-č-i-m...

Radek Malý: Dvaadvacet

Až zítra ráno vstanu bude mi dvaadvacet a nebudu mít v plánu nic než zvracet

A budu zvracet dlouho bych nezůstal si dlužný Má nauzeo, můj slouho Služ mi! Služ mi!

A vyzvracím to špatné co ve mne kazilo se To dobré zuby zatne a taky zmizí v kose

pozdě k ránu

kudy a kam i bez džípiés

- 1 DUHA - kulturní klub z hradeb
- 2 Městské divadlo
- 3 Národní dům
- 4 kino METRO 70
- 5 zahrádka U Kotěru

- 6 Zámek - GALERIE
- 7 rodný dům J. Wolkerova
- 8 socha J. Wolkerova
- 9 bufet Gastronom

- 10 U krále Ječmínka
- 11 restaurace Atrium
- 12 občerstvení DĚSI
- 13 Dvanáct opic

W všechno jinak

1

KDO...

...se těšil na večerní program jako naše redakce (pracující za běhu, světla, tmy, míru, války, deště, deště i deště), splakal jako nebe nad Prostějovem. To se rozlilo... to se sakra rozlilo. Po večerním představení. Po Tak tohle je ta naše Leni?!. Po přínosné diskusi. Viděli jsme jen blesky skrz (člověka ovládajícího kdejaké technologie) v poněkud ponížené optice. Skrze skutečně narostlé a vyvinuté dešťové kapky. Byli jsme natěšení, mokří a bez katarze po představení, které do našich útrob vneslo mnoho otázek... bez programu, o který jsme s pláčem přišli, pláčem nebe... zaplavení deštěm v záplavě emocí, které tak bezbřezě zchladil... snad jste si našli svůj úkol... jako skupina pohledných mladých lidí, kteří se sešli telefonem u Kulturního Klubu Duha.... „Kde seš, vole, ani místní nevěděli, kde je hospoda Duha“

2

OMLUWA

Trochu jsme počítali s tím, že budou autobusy jezdit podle jízdního řádu, no, nestalo se tak... síly dopravních podniků nám byly spočítány, jak byly, a byly i zaslány... Omlouváme se za nepředpokládaný program jízdních drah. Vám to kříží cesty, ničt boty... Nám, samotné redakci, to v nočních dobách krátí nejen zrak, ale jistě prodlužuje...krok, totiž cesty... a na cestách dějou se Věci...Nejste v tom sami. Tedy s omluvou, díkyem za upozornění dvou mladých krásných lidí... všechno běží podle plánu až do určitého bodu.

odjezd